

Uitspraaknr. 07.042-057

Datum:

9 juli 2007

Disproportionele sanctie opgelegd na vermoeden diefstal van een koek; klacht ongegrond; voortgezet onderwijs.

De klacht

Een vader klaagt erover dat een incident met zijn zoon tijdens een uitwisselingsproject in het buitenland niet adequaat is behandeld door de begeleiders en de rector. Hij verwijt de begeleiders van de buitenlandreis dat die het incident niet ter plaatse hebben opgepakt en niet hebben uitgezocht wat er precies was gebeurd. Hierdoor heeft tijdens de reis en op school een verkeerd beeld over de gebeurtenissen kunnen ontstaan, met alle gevolgen van dien. De vader stelt tevens dat de rector zijn zoon te veel en te zware straffen heeft gegeven. Het geheel heeft een grote impact op de zoon gehad.

De feiten

In 2007 heeft de zoon (klas 4 vwo) deelgenomen aan een uitwisselingsproject tussen zijn school en een buitenlandse school. Daarbij werd een toeristische attractie bezocht. Tijdens dit bezoek heeft zich een voorval afgespeeld rond de zoon.

De visie van partijen

Partijen hebben hun visie nader toegelicht.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie heeft niet onomstotelijk kunnen vaststellen dat de zoon een koek zonder te betalen heeft meegenomen. Zij acht de verklaring van een docente over het voorval echter niet onaannemelijk. Daarnaast bleef onweersproken dat de zoon (in woorden van gelijke strekking) heeft gezegd dat de koeken bij de kiosk gratis waren. De buitenlandse uitwisselingspartner van de zoon heeft vervolgens de koek betaald. Niet gebleken is dat hem bij de kiosk werd verteld dat er voor de koek al betaald was. Tenslotte heeft de zoon zijn uitwisselingspartner betaald voor de koek. Naar het oordeel van de Commissie is hiermee voldoende aannemelijk geworden dat de zoon voor de door hem meegenomen koek niet bij de kiosk heeft betaald.

De Commissie is niet gebleken dat de begeleiders en de rector ter plaatse de kwestie niet goed hebben onderzocht. Beide begeleiders hebben navraag gedaan over de kwestie. De één is gaan kijken bij de kiosk of er geld lag voor de meegenomen koek en heeft naar eigen zeggen de zoon tevergeefs gevraagd mee naar binnen te gaan, de ander heeft de buitenlandse partner over de kwestie benaderd. De Commissie acht onwaarschijnlijk dat de zoon wel heeft aangeboden met de begeleider mee te gaan naar de verkoopbalie, nu hij pas maanden na het

incident en de opgelegde schorsing de lezing van begeleiders en de rector heeft weersproken en voor het eerst heeft verklaard dat hij heeft voorgesteld terug te gaan.

Blijkbaar heeft de zoon onderschat welke gevolgen het wegnemen van een goed van geringe geldelijke waarde heeft. En voor zover de zoon toch betaald zou hebben voor de koek, heeft hij zich niet gerealiseerd wat het effect zou kunnen zijn van zijn opmerking dat de koeken gratis waren. Nu de zoon zowel door zijn uitlatingen als door zijn handelingen nadien gereede twijfel heeft veroorzaakt over zijn handelen, is er voor de een beroep van de vader op het voordeel van de twijfel voor zijn zoon naar het oordeel van de Commissie geen plaats.

De vader stelt dat de rector de kwestie verkeerd heeft behandeld.

Gebleken is dat de rector wederhoor heeft toegepast bij de zoon en met de ouders heeft gesproken heeft over de kwestie. Bij zijn afwegingen over de toe te passen sanctie heeft hij er voor gekozen om de zoon niet uit te sluiten voor toekomstige excursies zodat de zoon kan aantonen lering te hebben getrokken van het voorval. De Commissie is niet gebleken dat de rector bij de behandeling van het voorval rond de zoon onjuist heeft gehandeld.

De Commissie deelt de opvatting van de vader niet, waar deze stelt dat de schorsingsmaatregel van één dag ten onrechte zou zijn opgelegd omdat er slechts een vermoeden bestond van diefstal. De vader stelt zich op het standpunt dat alleen bij bewezen diefstal een schorsingsmaatregel mogelijk is en beroept zich daarbij op een publicatie van de school zelf.

Hierover merkt de Commissie op dat haar bij de paragraaf 'Straffen' zoals is opgenomen in het Leerlingenstatuut van de school is gebleken dat de school een niet-limitatieve lijst van tegen leerlingen te treffen sancties heeft opgesteld. Bij die paragraaf is immers in de aanloopzin naar die sanctielijst de bewoording 'onder andere' opgenomen.

Er zijn bovendien onvoorziene situaties denkbaar die de school niet het recht mag ontnemen om sancties toe te passen, alleen omdat het incident niet op de lijst van mogelijke incidenten vermeld staat. De school dient immers op adequate wijze invulling te geven aan de zorgplicht voor een veilige leeromgeving

Het gedrag van de zoon en de effecten van dat gedrag in aanmerking genomen mocht de rector in redelijkheid verlangen dat de zoon een excuusbrief zou schrijven en hem een dag schorsing als sanctie voor het ongewenste gedrag opleggen.

De Commissie is niet gebleken dat de rector in dezen zijn bevoegdheid heeft overtreden of dat de opgelegde straf niet proportioneel zou zijn geweest.

Naar het oordeel van de Commissie is de klacht derhalve ongegrond.

Het oordeel van de Commissie

De klacht is ongegrond.